

giministeren beslutte, at anlæg, herunder kulbrinte-indvindingsanlæg og kraftværker, der har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, men som drives af flere driftsledere på samme lokalitet i et samarbejde, skal anses for at udgøre én produktionsenhed. Anlæggene kan hermed blive betragtet som én produktionsenhed, selvom de har flere driftsledere. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at de pågældende anlæg drives af driftsledere i et samarbejde. Bestemmelsen vil eksempelvis være aktuel, såfremt et kraftværk med flere blokke på samme kraftværksplads drives af flere driftsledere.

Bestemmelsen i stk. 4 vedrører den situation, hvor anlæg drives af flere juridiske personer, som ikke - eller ikke alle - er omfattet af lovens driftslederbegreb. Efter bestemmelsen kan transport- og energiministeren beslutte, at anlæg, der har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, men som drives af flere fysiske eller juridiske personer på samme lokalitet i et samarbejde, skal anses for at udgøre en produktionsenhed. Forudsætningen for anvendelse af bestemmelsen er således, at anlæggene tilsammen har en kapacitet, der gør, at de tilsammen udgør en produktionsenhed omfattet af loven. Bestemmelsen kan eksempelvis være aktuel, hvor enheder, drevet af flere i et samarbejde, hver for sig er under lovens kapacitetsgrænse, men tilsammen overskrider denne. Bestemmelsen hindrer således, at produktionsenheder holdes ude fra lovens anvendelsesområde ved selskabsmæssige eller lignende organisatoriske tiltag. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at de pågældende anlæg drives i et samarbejde på samme lokalitet, således at der også reelt er tale om én produktionsenhed.

Efter bestemmelsen i stk. 5, kan ministeren beslutte, at en produktionsenhed fortsat skal være omfattet af loven, selvom den pågældende produktionsenhed gennem fysiske eller organisatoriske tiltag bringes ned under lovens kapacitetsgrænse i §§ 5-8. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at produktionsenheden inden sådanne tiltag var omfattet af loven.

Hvis opdelingen eller overdragelsen sker som led i en naturlig drift eller virksomhedsoverdragelse, vil ministeren ikke træffe beslutning efter de foreslåede bestemmelser. I andre tilfælde vil ministeren kunne anvende bestemmelsen. Dette vil f. eks. kunne ske, hvis formålet er ved udsædvanlige kapacitetsbegrænsninger, overdragelser, der har proformalignende karakter mellem indbyrdes forbundne selskaber, familiemedlemmer m.m. at holde eller bringe produktionsenheden under kapacitetsgrænserne. Det er en forud-

sætning for anvendelse af bestemmelsen, at der er begrundet mistanke om, at ændringer har baggrund i et ønske om at omgå reglerne.

Den ændrede affattelse af bestemmelsen ligger inden for direktivets rammer.

De foreslåede ændringer i det nye stk. 6, er alene nødvendige konsekvensændringer i det gældende stk. 4.

Til nr. 5

I forbindelse med behandling af ansøgninger om udledningstilladelse efter lovens § 10, er det blevet klarlagt, at en række biobrændselsanlæg har behov for at kunne anvende fossilt brændsel i forbindelse med opstart af anlægget. Som loven i dag er formuleret, vil sådanne biobrændselsfyrede produktionsenheder på over 20 MW være omfattet af lovens krav om overvågningsplan, verifikation, indrapportering af CO₂-udledning og den heraf følgende gebyrbetaling til myndighederne.

En sådan retstilstand er ikke rimelig, og har ikke været tilsigtet. Med ændringsforslaget indføres mulighed for, at ministeren kan beslutte, at der ses bort fra den fossile brændselsanvendelse, såfremt denne er under 1 pct. af det samlede forbrug. For at sikre en enkel og administrerbar regel, er det i bestemmelsen ikke et krav, at brændslet skal være anvendt til opstart af anlægget, idet det alene er et krav, at der anvendes under 1 pct. fossilt brændsel. Ministeren vil ved sin beslutning om at anvende hjemmelen kunne tage hensyn til, om en undtagelse er velbegrundet, herunder give afslag såfremt den anvendte mængde fossilt brændsel pga. af produktionsenhedens størrelse er meget stor.

Ministeren kan som vilkår i en sådan tilladelse stille krav til den dokumentation for det fossile forbrug, som produktionsenheden skal indrapportere.

For at undgå, at de af bestemmelsen omfattede virksomheder skal foretage overvågning, verifikation, gebyrbetaling m.m. for en del af 2005, sikres det med bestemmelsen i § 2, stk. 3, at afgørelser efter bestemmelsen kan få virkning for hele 2005.

Direktivet anses ikke at være til hinder for en minimumsgrænse som den foreslåede.

Til nr. 6

Europa-Kommissionens registerforordning fastlægger i artikel 39 og i Annex VI kravene til identifikation. Da forordningen er umiddelbart gældende i Danmark, vil der ikke blive behov for at udstede en dansk bekendtgørelse herom, og i konsekvens heraf foreslås hjemmelen hertil ophævet.